

TÚN AZ IDŐ...

Tún az idő könnyű lepeként,
Viszi a sok szép tarka reményt.
Vele száll a szív csillaga, napja,
Lebegő, suhogó szárnya ragadja.

Pislog a lámpa, görnyedezem,
Zengő barázdán függ a szemem.
Toll az ekém, le mélyre hasítja,
De mit ér, nem szól fenn a pacsirta.

Százszor, ezerszer jobb a napon
Szántani, vetni ősugaron,
Sárga kalász reng végig a rónán,
Szebb koszorúnak, mint a borostyán.

Illan az élet, rózsá lehull,
A dal is elszáll nyomtalanul,
Új ivadék szánt egyre tovább:
Szántja a költő szíve porát...

FAGYOS AZ ÉLET...

Nekem az élet sokkal tartozik,
Nem is róhatja már le síromig,
Elvette tőlem a tavaszt, a nyarat,
Fénnyel, virággal adósom maradt.

Szép őszt legalább mért nem juttatott?
Szelíd sugárral reszkető napot?
De jól esnék annyi fagy után
Fölmelegedni nyájas sugarán!

Fagyos az élet, fagyos a világ...
Porló szívemből nő-e majd virág?
Óh, jaj, ha nem hajt virágot porom:
Egy pillangó se száll át síromon!

A VÍZPARTI FŰZ

Azt hittem én, hogy ősz koromban is,
Mint a havas bérc, úgy állok szilárdan:
Ezüst fejem fel-felragyog fehérén
Ködoszlató, kicsillanó sugárban.

Vízparti, korhadó fűz vagyok én,
Mely ráhajol csüggedten a folyóra
És várja, várja, hogy a rohanó víz
Mikor mossa ki a partot alóla.

FÁRADT VAGYOK

Hányt-vetett az élet,
Nagyon elfáradtam:
Egy könnyű pehely is
Nehéz teher rajtam.
Olyan jó volna már
A lemenő nappal
A szemem lehunyni!
Az örökös álmot
Akácfa tövében
Csendesen aludni!

Akácfa tövében,
Dalos völgy ölében,
Délibábos pusztán,
Vagy egy erdőszélen.
Akárhol, csak vess már
Nekem is, Teremtőm,
Egy pihenő ágyat!
Ha kőre veted is:
Édesdeden alszom...
Fáradt vagyok, fáradt!

SZEGÉNYNEK SZÜLETTEM

Szegénynek születtem,
Szegénynek maradtam...
Mindig csak vetettem,
Sohasem arattam,
Sohasem arattam.

Egyre nőtt, hullámzott
Dús mezőm kalásza;
De mikor megérett,
Mindig más kaszálta,
Mindig más kaszálta.

Nem jutott belőle,
Csak a mindennapi;
Éltem alkonyán is
Tovább kell szántani,
Tovább kell szántani.

Pedig már elfáradt
Magvető két karom...
Majd megpihenteti
Talán a sírhalom,
Talán a sírhalom.